(258-A) "कृ हिंसायाम्" (XI-क्र्यादिः-1496.सक. सेट्. पर.)

ष्वादिः, ल्वादिश्च ।

कारकः-रिका, कारकः-रिका, चिकरीषकः-चिकरिषकः-चिकीर्षकः-र्षिका, चेकिरकः-रिका ; कृणन्-ती, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्तकृ (258) धातुवत् ज्ञेयानि । एकस्मिन्नेव विकरणे पुनः पाठः, कर्तृगामिन्यपि क्रियाफले परस्मैपदार्थः ।

(259) "कृत संशब्दने" (X-चुरादिः-1654. सक. सेट्. उभ.)

संशब्दनम्=उद्घोषः ।

'कृणत्ति कृन्ततीत्येते वेष्टने च्छेदने क्रमात् ।
कीर्तयेदिति संशब्दे–' (श्लो. 94) इति देवः ।

[1]कीर्तकः-र्तिका, [2]कीर्तकः-र्तिका, [3]चिकीर्तयिषकः-षिका, [4]चेकीर्तकः-र्तिका ;
कीर्तयिता-त्री, कीर्तिता-त्री, चिकीर्तयिषिता-त्री, चेकीर्तिता-त्री ;
कीर्तयन्-न्ती, [5]कीर्तन्-न्ती, चिकीर्तयिषन्-न्ती ; —
कीर्तयिष्यन्-न्ती-ती, कीर्तिष्यन्-न्ती-ती, चिकीर्तयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
कीर्तयमानः, — चिकीर्तयिषमाणः, चेकीर्त्यमानः ;
कीर्तयिष्यमाणः, — चिकीर्तयिषिष्यमाणः, चेकीर्तिष्यमाणः ;
कीर्त्-कीर्तौ-कीर्तः ; — — —
[6]कीर्तितम्-तः, कीर्तितः, चिकीर्तयिषितः, चेकीर्तितः-तवान् ;
कीर्तः, [7]कृतः, चिकीर्तयिषुः, चेकीर्तः ;
कीर्तयितव्यम्, कीर्तितव्यम्, चिकीर्तयिषितव्यम्, चेकीर्तितव्यम् ;

---

1. 'उपधायाश्च' (7-1-101) इति इत्वम्, रपरत्वम्, 'उपधायाञ्च' (8-2-8) इति दीर्घः ।
2. 'ऋदुपधाच्च—' (3-1-110) इत्यत्र एतद्व्यावर्तकेन तपरकरणेन—णिचोऽत्र वैकल्पिकत्वं बोध्यते । अतश्शुद्धधातोरपि रूपाणि प्रदर्शितानि ।
3. ण्यन्तात् सनि रूपम् । णिजभावपक्षे शुद्धात् सनि तु 'चिकीर्तिषकः-षिका,' इत्यादीनि रूपाणि ऊह्यानि ।
4. णिजभावपक्षे शुद्धधातोरेकाच्त्वात् हलादित्वाच्च यङन्तरूपाण्यपि लिखितानि ।
5. 'शेषात् कर्तरि परस्मैपदम्' (1-3-78) इति परस्मैपदमेव । नात्मनेपदम् ।
6. 'निष्ठायां सेटि' (6 4-52) इति णेर्लोपः ।
7. णिजभावपक्षे 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कः । तेन लघूपधगुणो न ।